SÄHKÖASEMAN ASEMAKAAVAN MUUTOKSEN LUONTOSELVITYS NAKKILASSA

FM (biologi) Turkka Korvenpää
31.10.2026

Envibio

Sisällys:

1. JOHDANTO 3
2. ALUEEN YLEISKUVAUS 4
3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS 4
3.1 Menetelmät 4
3.2 Arvokkaat luontotyyppikohteet 5
3.3 Luontotyyppikuviot 6
4. PESIMÄLINNUSTO 9
4.1 Menetelmät 9
4.2 Tulokset ja johtopäätökset 10
5. LEPAKOT 10
5.1 Menetelmät 10
5.2 Tulokset ja johtopäätökset 11
6. LIITO-ORAVA 12
6.1 Menetelmät 12
6.2 Tulokset ja johtopäätökset 12
7. MUU LAJISTO 13
8. YHTEENVETO 13
9. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET 13

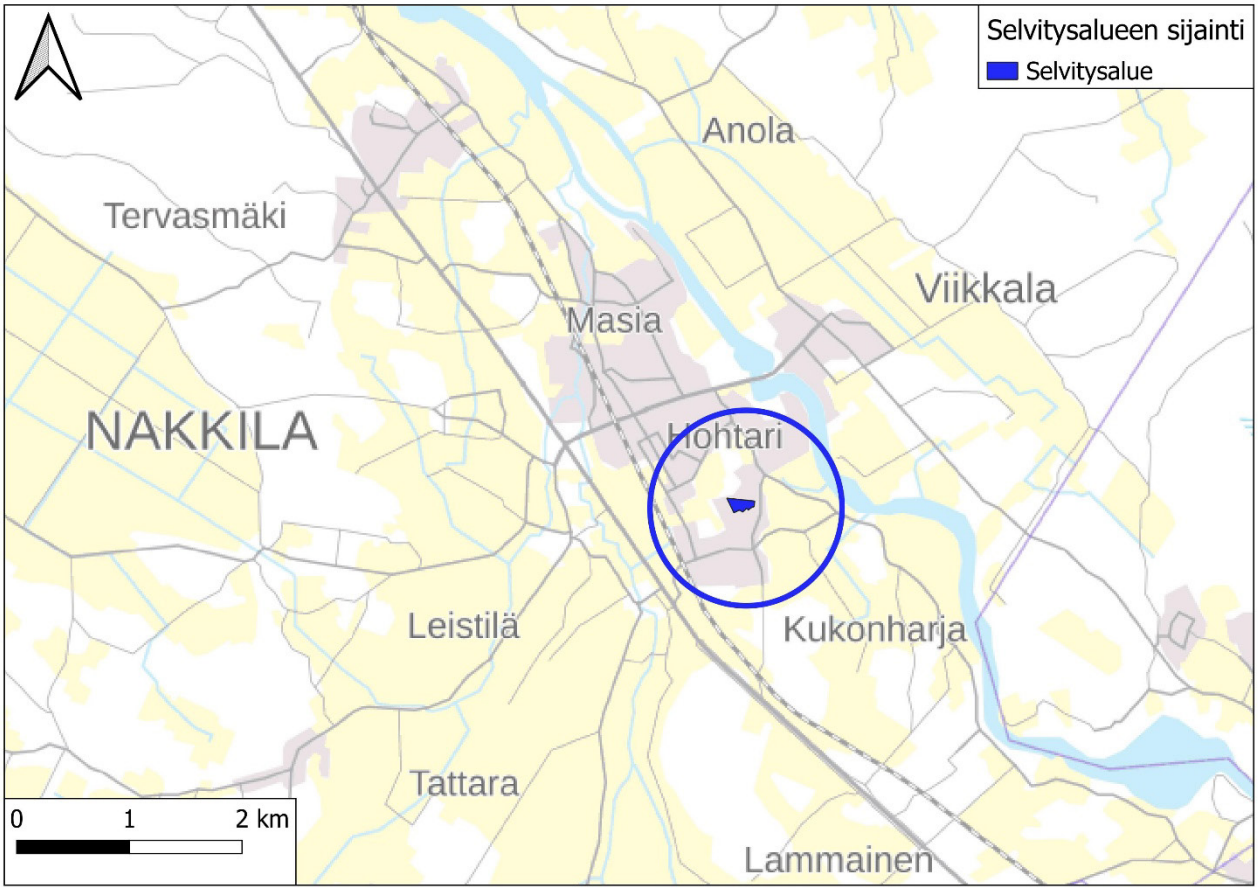
Kannen kuva: Puustoa luontotyyppikuviolla 5.

Pohjakartat ja ilmakuva: © Maanmittauslaitos 10/2026.

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
Hanhenkaari 10 as 16
21420 Lieto
Puh. 045-6793602
www.envibio.net

1. JOHDANTO

Nosto Consulting Oy tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä Nakkilan sähköaseman asemakaavan muutoksen (kartta 1) luontoselvityksen.

Kartta 1. Selvitysalueen sijainti.

Luontoselvityksen tarkoituksena on kartoittaa alueen luontoarvot ja arvioida niiden vaikutusta maankäyttöön. Työhön sisältyvät seuraavat osat:

- luontotyyppi- ja kasvillisuuskartoitus
- liito-oravakartoitus
- pesimälinnustokartoitus
- lepakkokartoitus
- muiden uhanalaisten, silmälläpidettävien ja EU:n direktiivilajien esiintymien selvitys

Suomen Lajitietokeskukselle tehtiin Virva-aineistopyyntö alueelta ja sen lähiympäristöstä ennestään tunnetuista lajiesiintymistä (Suomen Lajitietokeskus 2026). Luontoselvityksen

laati FM (biologi) Turkka Korvenpää, ja selvitykseen liittyvät maastotyöt tehtiin huhti-elokuussa 2026.

2. ALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue sijaitsee Nakkilan Arantilassa (kartta 1). Sen pinta-ala on noin 2 ha. Alueen länsiosassa sijaitsee sähköasema ja sille johtava tie. Aseman pohjoispuolella kasvaa tiheää nuorta sekametsää, jota halkoo entinen, vielä melko avoin, johtokäytävä. Sähköaseman itäpuolella kiinteistöllä 531-402-1-79 on entistä siemenpuuhakkuuta, jolla kasvaa jo tiheää nuorta puustoa sekä siemenpuuhakkuusta itään harvennettua, varttunutta mäntyvaltaista tuoretta kangasmetsää. Varttuneen metsän keskellä sijaitsee pieni avosuolaikku.

3. LUONTOTYYPIT JA KASVILLISUUS

3.1 Menetelmät

Luontotyyppi- ja kasvillisuuskartoitus perustuu 13.6.2026, 2.7.2026 ja 28.8.2026 suoritettuihin maastokäynteihin. Kartoitettuja luontoarvoiltaan merkittäviä luontotyyppejä ovat:

- luonnonsuojelulain suojelema luontotyyppi
- metsälain erityisen tärkeä elinympäristö
- vesilain suojaama pienvesi
- METSO -kriteerit luokissa I-II täyttävä kuvio
- uhanalaisen luontotyypin esiintymä
- muuten luontoarvoiltaan merkittävä kohde

Selvitysalueelta löytyi yksi arvokas luontotyyppikohde, joka esitellään seuraavassa kappaleessa. Se arvotettiin käyttäen julkaisun Mäkelä & Salo (2024) neljäportaista luokitusta:

Luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet
Luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet
Luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet
Luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Arvokkaiden luontotyyppikohteiden kartoituksen lisäksi alue jaettiin GPS:ää ja ilmakuvia apuna käyttäen luontotyyppikuvioihin, joista laadittiin kuvaukset. Kuvaus sisältää tietoa mm. kuvion elävästä ja kuolleesta puustosta, putkilokasvillisuudesta ja mahdollisesta Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin luontotyypistä (Kontula & Raunio 2018a ja b).

3.2 Arvokkaat luontotyyppikohteet

3.2.1 Suolaikku

Selvitysalueen itäosassa sijaitsee pieni, ojittamaton, saraikkoinen suolaikku (kartta 2), jolla kasvaa muutamia pieniä koivuja (kuva 1). Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti vesisaraa ja isokarpaloa. Muuhun kasvistoon kuuluvat mm. pullosara ja juolukka. Vesisaran runsaus viittaa hieman siihen, että kyseessä saattaisi olla vanhan kaivannon umpeenkasvun kautta syntynyt nevalaikku. Suota voi kuitenkin pitää vähintään luonnontilaisen kaltaisena, ellei luonnontilaisena.

Kuva 1. Pieni suolaikku, joka on metsälain erityisen tärkeä elinympäristö.

Suolaikku on metsälain erityisen tärkeä elinympäristö. Se kuuluu luontotyyppiin boreaaliset piensuot, joka on valtakunnallisesti vaarantunut ja alueellisesti erittäin uhanalainen luontotyyppi.

Arvoluokka: 3

Suositukset: Suolaikku tulee välittömine lähiympäristöineen jättää luonnontilaan.

3.3 Luontotyyppikuviot

Luontotyyppikuviot on merkitty karttoihin 2-3.

KUVIO 1 – SÄHKÖASEMA

Sähköasema ja sen viereinen tie. Sähköaseman aidan sisäpuolella ei käyty. Aidan sisäpuolen sorakentällä mutta myös tien vieressä kasvaa harvaa kuivien kasvupaikkojen lajistoa kuten runsaasti ketotuulenlentoa, ketokelttoa ja kissankelloa.

KUVIO 2 – TUORE KANGAS, ENTINEN JOHTOKÄYTÄVÄ

Tiheää, nuorta kuusi- ja koivupuustoa kasvava tuore kangas (kuva 2), jossa on myös vähän raitaa, pihlajaa ja harmaaleppää sekä kuvion eteläreunalla muutama hieman isompi haapa. Kuviolla on hieman riukumaista lahopuuta. Kenttä- ja pohjakerros ovat monin paikoin puuston tiheyden vuoksi heikosti kehittyneitä. Kasvistoon kuuluvat mm. mustikka ja oravanmarja. Kuviota halkoo entinen sähkölinjan johtokäytävä, jolla on esim. leskenlehteä, karhunputkea, koiranputkea ja isonokkosta sekä pajuja. Kuvion luontoarvot ovat vähäiset.

KUVIO 3 – TUORE KANGAS

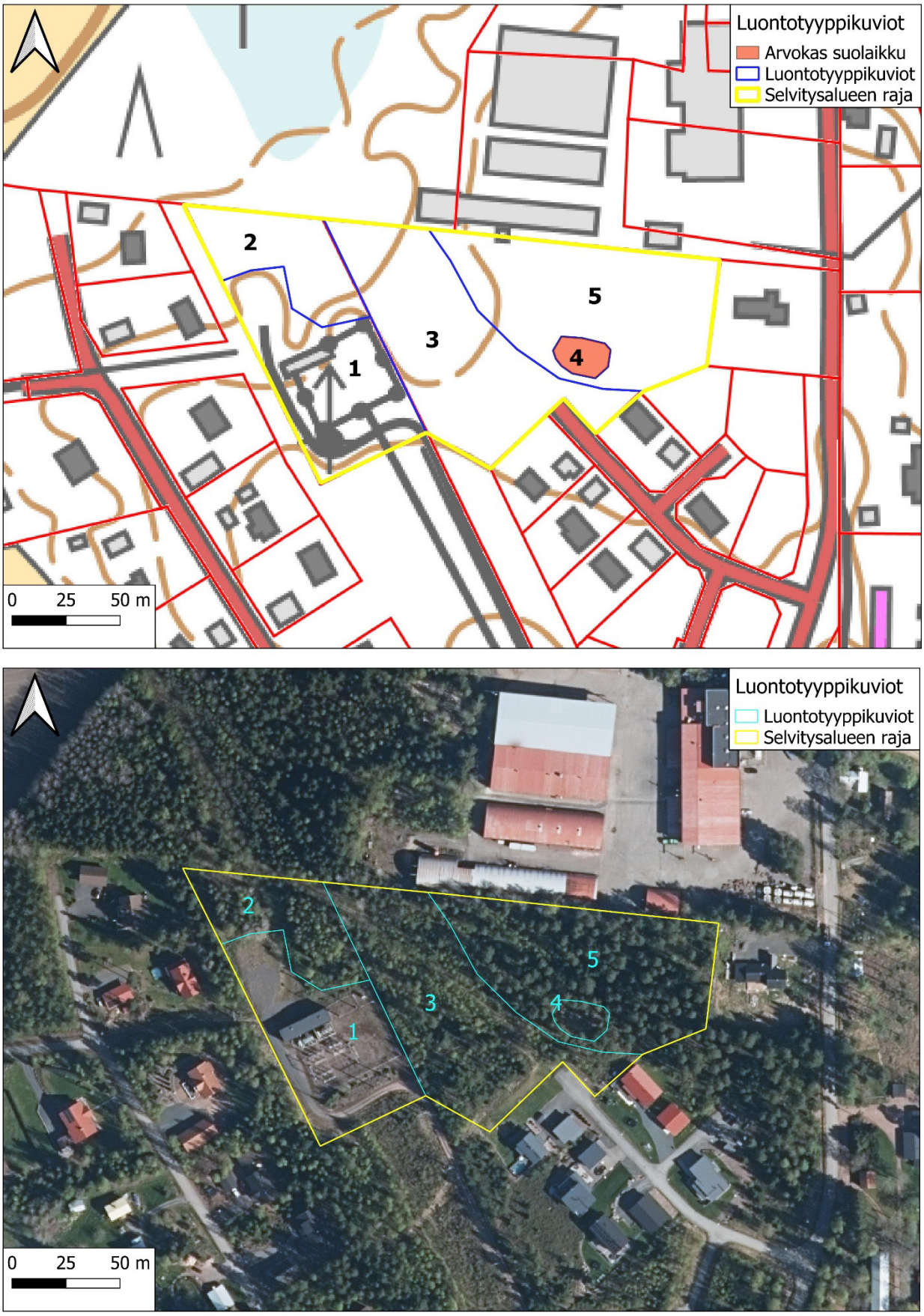
Tiheää, nuorta puustoa kasvava tuore kangas (kuva 3), jossa on nuoren puuston keskellä siellä täällä vanhoja, poistamatta jääneitä, siemenpuumäntyjä. Kuviolla kasvaa koivua, harmaaleppää, mäntyä, kuusta ja pihlajaa. Lahopuuta ei juuri ole. Ylärinteellä metsätyyppi alkaa vaihettua kuivahkoksi kankaaksi. Kuviolla on pieniä, hieman soistuneita laikkuja, ja pohjoisosassa maasto on laajemmin hieman kosteampaa. Kenttäkerroksessa tavataan runsaasti mustikkaa, puolukkaa ja metsäalvejuurta, joiden lisäksi kasvistoon kuuluvat mm. oravanmarja, käenkaali, kanerva, juolukka, metsälauha ja kevätpiippo. Kuviolla on polku. Yhteen mäntyyn on ripustettu pöllönpönttö.

Kuva 2. Tiheää nuorta puustoa luontotyyppikuviolla 2.

Kuva 3. Luontotyyppikuviota 3.

Kartat 2-3. Luontotyyppikuviot maastokartalla ja ortoilmakuvalla.

KUVIO 4 – NEVALAIKKU

Katso kappale 3.2.1.

KUVIO 5 – VARTTUNUT HAVUPUUVALTAINEN TUORE KANGAS

Kuviolla kasvaa harvassa vanhoja mäntyjä (kannen kuva) sekä muutamia vanhoja kuusia. Niiden alla on vaihtelevan tiheää, nuorempaa, mutta eri-ikäisrakenteista puustoa, johon kuuluu mm. kuusta ja koivua sekä vähän mäntyä. Kuvion pohjoisreunalla teollisuustonttien vieressä kasvaa myös raitaa. Lahopuuta ei ole juuri lainkaan. Kenttäkerroksen tavanomaiseen kasvistoon kuuluu runsaiden puolukan ja mustikan lisäksi mm. pienillä lievästi soistuneilla laikuilla tavattava juolukka. Kuviolla on kapea polku. Kuvio on viime aikoina hieman vähemmälle hoidolle jäänyttä talousmetsää.

4. PESIMÄLINNUSTO

4.1 Menetelmät

Pesimälinnustoa kartoitettiin kahdella kartoituslaskentakerralla kesäkuussa – heinäkuun alussa (taulukko 1). Sää oli molempina kartoitusaamuina linnustokartoitukselle suotuisa. Lisäksi linnustoa havainnoitiin muun maastotyön ohessa. Käytössä olivat myös Suomen Lajitietokeskuksen aineistot.

Taulukko 1. Lintulaskentapäivät, laskenta-ajat ja säätila.

Päivä	Laskenta-aika	Sää
13.6.2026	5.57-6.19	Lämpötila +10 ºC → +11 ºC, tuuli 2 m/s, pilvisyys 0/8
2.7.2026	7.15-7.35	Lämpötila +16 ºC, tuuli 2 m/s, pilvisyys 8/8

Kartoituslaskennassa selvitysalue käveltiin niin tiheästi läpi, että ainakin kaikki laulavat lintuyksilöt voitiin kohtuullisella varmuudella havaita. Apuvälineinä käytettiin kiikaria, GPS-laitetta sekä etukäteen tulostettuja suurimittakaavaisia karttoja. Kaikki havainnot uhanalaisista, silmälläpidettävistä, EU:n lintudirektiivin I-liitteeseen sisältyvistä ja harvalukuisista lajeista merkittiin kartalle. Havainnosta kirjattiin muistiin laji, sukupuoli (jos mahdollista määrittää), yksilömäärä ja tieto käyttäytymisestä (laulava koiras, poikasille ruokaa kuljettava emo, varoitteleva lintu, pari ym.). Selvästi yli lentävät linnut jätettiin huomioimatta, mutta alle 50 metrin päässä selvitysalueen rajan ulkopuolella paikallisina

sopivassa pesimäympäristössä havaitut yksilöt merkittiin muistiin, sillä niiden reviiri sijoittuu suurella todennäköisyydellä osittain selvitysalueelle. Yleisistä lajeista kirjattiin muistiin ainoastaan tieto siitä, että laji kuuluu pesimälinnustoon.

Huomionarvoisista lajeista tehdyt havainnot vietiin paperikartoilta paikkatieto-ohjelmistoon erotellen eri laskentakertojen havainnot toisistaan. Reviiriksi tulkittiin kaikki havainnot laulavista koiraista, pesistä, ruokaa kuljettavista emoista, varoittelevista linnuista sekä muista paikallisina sopivassa pesimäympäristössä havaituista linnuista. Jo yhdellä laskentakerralla saatu havainto tulkittiin reviiriksi. Lähellä toisiaan tehtyjen eri laskentakertojen havaintojen tulkittiin tarkoittavan samaa reviiriä. Samaksi reviiriksi tulkittujen havaintojen välinen maksimietäisyys vaihteli hieman lajeittain, mutta nyrkkisääntönä voidaan pitää noin paria sataa metriä, jota kauempana toisistaan eri laskentapäivinä tehdyt havainnot tulkittiin eri reviireiksi. Käytännössä tulkinta oli yksiselitteistä.

4.2 Tulokset ja johtopäätökset

Selvitysalueella ja sen välittömässä lähiympäristössä pesi kaikkiaan 16 lintulajia. Nämä lajit ovat harmaasieppo, hernekerttu, hippiäinen, keltasirkku, laulurastas, mustapääkerttu, mustarastas, pajulintu, pikkuvarpunen, punarinta, rautiainen, sepelkyyhky, sinitiainen, tiltaltti, varis ja västäräkki (silmälläpidettävä).

Selvitysalueen linnusto on tavanomaista asutuksen läheisten metsien ja rakennettujen ympäristöjen linnustoa. Silmälläpidettävä västäräkki pesi sähköasemalla. Linnustoon perustuvia maankäyttösuosituksia ei esitetä.

5. LEPAKOT

5.1 Menetelmät

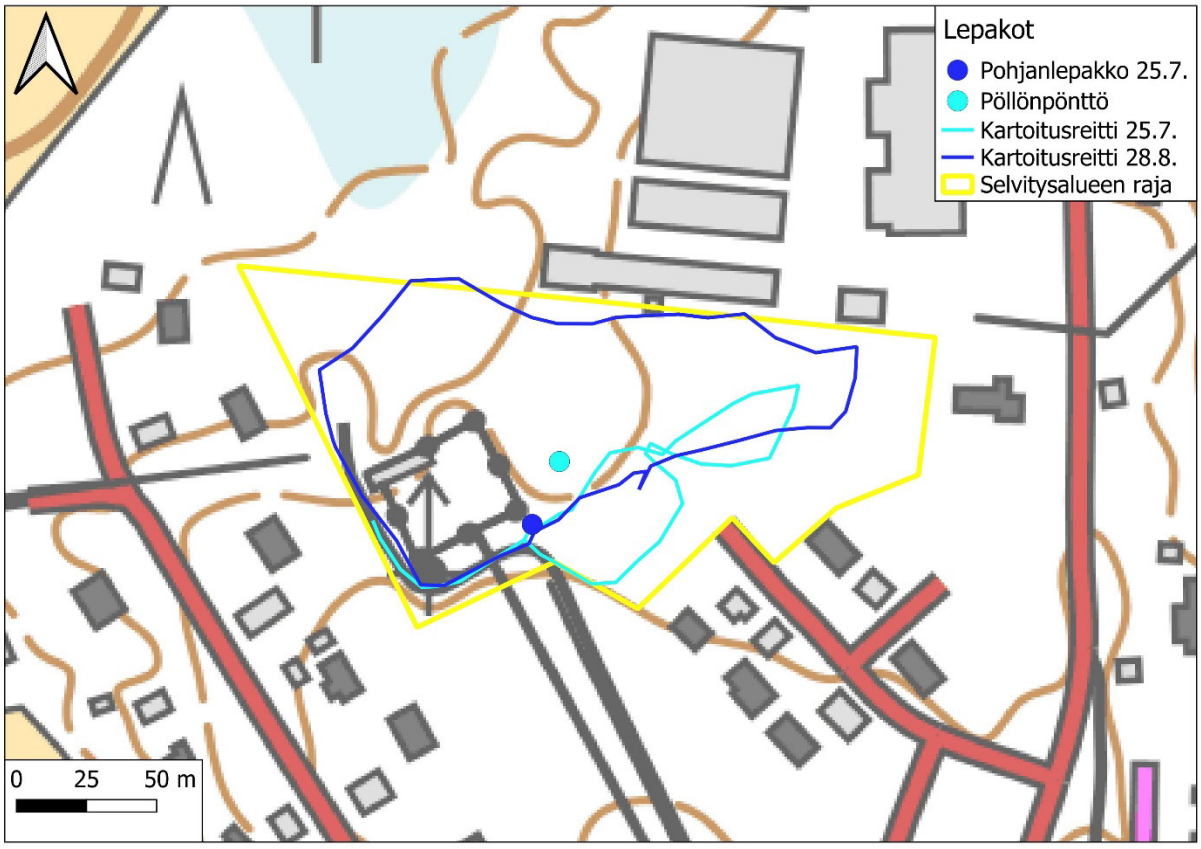
Kaikki Suomessa esiintyvät lepakkolajit sisältyvät EU:n luontodirektiivin IV-liitteeseen, joten niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on kielletty.

Lepakkoja havainnoitiin detektorilla (Anabat Walkabout) kahtena yönä (taulukko 2) kävellen karttaan 4 merkityt reitit. Säätila oli molempina kartoitusöinä työhön hyvin sopiva. Havaittujen lepakkojen sijainti kirjattiin muistiin ja laji määritettiin. Luontoselvityksen muiden

osatöiden yhteydessä etsittiin puolestaan maakellareita ja kolopuita sekä muita lepakoiden päiväpiiloiksi, lisääntymispaikoiksi ja talvehtimispaikoiksi sopivia kohteita.

Taulukko 2. Lepakkokartoitusajat ja säätila.

Päivä	Havainnointiaika	Sää
25.7.2026	1.07-1.20	Lämpötila +15 ºC, tuuli 4 m/s, pilvisyys 7/8
28.8.2026	22.30-22.44	Lämpötila +15 ºC, tuuli 2 m/s, pilvisyys 0/8

Kartta 4. Lepakkohavainto, kartoitusreitit ja pöllönpönttö.

5.2 Tulokset ja johtopäätökset

Kartoituksissa havaittiin yksi pohjanlepakko (kartta 4). Lepakoille sopivia päiväpiilopaikkoja, lisääntymispaikkoja tai talvehtimispaikkoja ei löydetty lukuun ottamatta yhtä pöllönpönttöä, jota esimerkiksi pohjanlepakko voisi käyttää päiväpiilonaan. Pöntössä ei kuitenkaan havaittu lepakoita tai niiden ulosteita. Kaiken kaikkiaan alueella vaikuttaa olevan vain vähän merkitystä lepakoille, eikä lepakoihin perustuvia maankäyttösuosituksia esitetä.

6. LIITO-ORAVA

6.1 Menetelmät

Liito-orava on luokiteltu Suomessa valtakunnallisesti uhanalaiseksi lajiksi (uhanalaisuusluokka vaarantunut) voimakkaan ja pitkään jatkuneen vähenemisensä vuoksi (Hyvärinen ja muut 2019). Liito-orava on myös EU:n tiukasti suojelema laji, joka sisältyy luontodirektiivin IV-liitteeseen. Sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain nojalla kielletty. Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikalla tarkoitetaan pesäpuuta ja sen lähellä kasvavaa suojaavaa ja ruokailumahdollisuuksia tarjoavaa puustoa. Lisääntymis- ja levähdyspaikka voi tyhjentyä väliaikaisesti, jos sen asukas kuolee tai siirtyy käyttämään jotakin toista elinpiirillään olevaa lisääntymis- ja levähdyspaikkaa. Väliaikaisesti tyhjillään oleva lisääntymis- ja levähdyspaikka tulkitaan siten edelleen luonnonsuojelulain suojaamaksi, jos metsän rakenne on yhä liito-oravalle sopivaa.

Selvitysalueelta tai sen tuntumasta ei ollut tiedossa aiempia liito-oravahavaintoja. Lähimmät havainnot on tehty Kokemäenjoen rannoilta (Suomen Lajitietokeskus 2026). Liito-oravakartoituksen maastotyöt tehtiin 29.4.2026. Lajin papanoita etsittiin haapojen sekä kookkaiden koivujen ja kuusten alta. Samalla etsittiin kolopuita ja liito-oravalle sopivia pönttöjä sekä tehtiin havaintoja metsien laadusta liito-oravan elinympäristönä ja kulkuyhteytenä. Maastokartoitus ulotettiin myös selvitysalueen pohjoispuolelle, jossa kasvaa liito-oravalle sopivaa metsää.

6.2 Tulokset ja johtopäätökset

Liito-oravan papanoita tai muita merkkejä lajista ei havaittu. Selvitysalueen puusto on liito-oravalle melko heikosti sopivaa. Jossain määrin lajin elinympäristövaatimukset täyttävää metsää kasvaa luontotyyppikuvioilla 2 ja 5, mutta niilläkään ei ole järeitä haapoja. Sen sijaan heti selvitysalueen pohjoispuolella kasvava kuusimetsä sopisi hyvin liito-oravan elinympäristöksi. Puusto on tiheää ja varttunutta, ja sekapuuna esiintyy paikoin runsaastikin suhteellisen kookasta haapaa. Liito-oravakartoituksen maastotyöt ulotettiin myös sinne, jotta saataisiin parempi kuva selvitysalueesta mm. mahdollisena liito-oravalle tärkeänä kulkuyhteytenä. Selvitysalueen pohjoispuolen metsissäkään ei kuitenkaan havaittu merkkejä liito-oravasta. Liito-oravan kulkuyhteydet joka tapauksessa katkeaisivat nopeasti selvitysalueen itäpuolella peltoihin. Selvitysalueen eteläpuolella on puolestaan pientaloasutusta. Liito-oravaan perustuvia maankäyttösuosituksia ei esitetä.

7. MUU LAJISTO

Selvitysalueella ei ole viitasammakon (EU:n luontodirektiivin IV-liitteen laji) lisääntymispaikoiksi sopivia ympäristöjä. Alueen itäosan suolaikku (luontotyyppikuvio 4) ei ole vesipintainen kuin korkeintaan lyhyen aikaa keväällä lumien sulamisen jälkeen, eikä viitasammakko kude kuin pysyvissä vesistöissä, jotka eivät normaalisti kuivu.

8. YHTEENVETO

Karttaan 2 merkitty suolaikku tulee välittömine lähiympäristöineen jättää luonnontilaan.

9. KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Kontula, T. & Raunio. A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018a. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018.

Kontula, T. & Raunio. A. (toim.). Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018b. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Lindholm, T. & Tuominen, S. 1993. Metsien puuston luonnontilaisuuden arviointi. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja A 3. 40 s.

luontotyyppienuhanalaisuus.ymparisto.fi/lutu/#

Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2024. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. 2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023. 374 s.

Nieminen, M. 2017. Liito-orava (*Pteromys volans* Linnaeus, 1758). - Julkaisussa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.). Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 48-55. Suomen ympäristö 1/2017.

Raunio, A., Keskinen, H.-L., Forss, S., Kartano, L., Karttunen, K., Kokko, A., Kontula, T., Koskikala, J., Lehtonen, P., Mäkelä, K., Pykälä, J., Ryttäri, T. & Väänänen, M. 2026. Luonnonsuojelulain luontotyypit – tunnistaminen ja suojelu. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 34/2026. 282 s.

Suomen Lajitietokeskus 2026. http://tun.fi/HR.48, http://tun.fi/HR.157, http://tun.fi/HR.200, http://tun.fi/HR.428, http://tun.fi/HR.3931 (haettu 28.8.2026).

Syrjänen, K., Hakalisto, S., Mikkola, J., Musta, I., Nissinen, M., Savolainen, R., Seppälä, J., Seppälä, M., Siitonen, J. & Valkeapää, A. 2016. Monimuotoisuudelle arvokkaiden metsäympäristöjen tunnistaminen. METSO-ohjelman luonnontieteelliset valintaperusteet 2016-2025. Ympäristöministeriön raportteja 17/2016. 75 s.

Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus 2021. Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020. https://www.ymparisto.fi/punainenlista